

28.035/fk.eln.

1945.

FELHÍVÁS A TESTÜLET TAGJAIHOZ AZ ÁLDOZATOK VÁLKALÁSÁRA ÉS A SZÜNETELT LANKADATLAN MUNKÁRA.

Bajtársaim!

A most beköszöntött tél talán a legnehezebb mindazok között, amelyeket sokat szenvedett népünk történelme folyamán megért. A letűnt korszak esztelen, bűnös politikájának fagyos gyümölcseit kell ma leszűretelnünk. A várost és az országot járva mindenkinek látnia kell, hogy gazdasági életünk, állami apparátusunk romokban hever és felépítése időt, lemondást, veritékes munkát követel. Kitartást, lemondást és lankadatlan munkát követel a fiatal magyar demokrácia egyik legfontosabb szervétől: a rendőrségtől is.

Ismérem azokat a hallatlan nehézségeket, amelyekkel ma minden egyes rendőrnek meg kell küzdenie, hogy a becsület útján megmaradva teljesíthesse kötelességét. Tudom, hogy a rendőri szolgálat ma százszor terhesebb, veszélyesebb, mint valaha volt. Jól látom, hogy ez a szolgálat ma egész embert követel, jobban, mint bármikor. De szilárd meggyőződésem, hogy a súlyos nélkülözések, a mindennapos életveszély ellenére rendőreim túlnyomó része becsülettel helytáll, mert belátja, hogy a rendőri szolgálat ma hivatás és csak másodsorban életpálya, mely nyugodt egzisztenciát biztosít. Tudom, hogy a testület többségét komoly és emelkedett hivatástudat hatja át: az a felismerés, hogy a közösség által részünkre kijelölt órhelyen állunk és jó, vagy rossz szolgálatteljesítésünkért nem magunknak, nem családunknak, hanem a magyar népnek tartozunk felelősséggel.

Mint a budapesti főkapitányság vezetője, nem mehetek el azonban szó nélkül olyan jelenségek mellett, amelyek arra mutatnak, hogy a testület egyes tagjai nem így látják kötelességüket és felelősségüket. Egyes gyenge, akaraterec nélküli és a közösségi tudatot nélkülöző rendőrök nem tudnak megküzdeni az eléjük tornyosuló nehézségekkel. Csüggedés, erkölcsi depresszió vesz rajtuk erőt, vagy másik végletbe esve felelőtlen demagógia áldozatává válnak. Ennek következtében maguk a rendőri szolgálat számára elvesznek, azokat a bajtársaimat pedig, akik becsületesen kitartva összeszorított fogakkal küzdenek, feladatuk teljesítésében hátráltatják, ellenálló erejüket gyengítik és így a rendőrség nehéz munkával emelt építményét aláássák.

Ismételten sajnálattal kell tapasztalnom, hogy felelőtlen és ostoba egyének a fennálló nehézségek megoldását tévúton keresik és olyan módszerekhez folyamodnak, amelyek szabadjára engedve a rendőri szervezet bomlására kell, hogy vezessenek. Tudomásom van arról, hogy az ellátási, ruházkodási problémákat nyilvánosság előtt oly formában tárgyalják, ami csak romboló demagógiának minősíthető. Feltűntek soraink közt a felelőtlen tulkövetelők, akik mindent leszólnak, keveseknek és az adottságokkal mit sem törődve a becsületes rendőröket ilyekeznek provokálni. Folyik a suttogó propaganda, amely bizalmatlanságot igyekszik elhínteni az előljárók iránt. A jogos, vagy teljesíthetetlen kéréseket nem az előlírta és egyedül helyes úton, hanem memorandumokkal és deputációkkal akarják érvényesíteni. A gyanúsítás, névtelen levél, a szolgálati út mellőzéseivel az előljárhoz való fordulás, a politikai összeköttetés igénybevétele azok a jelenségek, amiket súlyosan meg kell bélyegeznem.

Ezúton szólok minden parancsnokhoz, hivatali főnökhöz és becsült bajtársához, hogy a saját körében kövessen el mindent azok-

nek a jelenségeknek a megszüntetésére. Értsék meg a gyengék és az örökké elégedetlenek: a vesztett háboruért mindnyájunknak fizetni kell. Az újjáépítés végtelen sok áldozatot követel, ami alól a rendőrség sem vonhatja ki magát.

Az elégedetlenséget szító provokátorokkal szegezzük szembe az elért eredményeket. Minden nehézség ellenére is sikerült ki-
harcolni és az első időtől kezdve fenntartani a rendőrség külön el-
látását, amely ha mégoly szerény is, a testület becsületes, józan tag-
jaiból csak elismerést válthat ki. A nyár elején rendezték a rendőr-
ség fizetését, oly alapon, amely az állami alkalmazottak között kivé-
teles helyet biztosít számunkra. Elképzelhetetlenül nagy nehézségek
között felszereltük a főkapitányság 200 órsozóját, 23 kapitánysá-
gát és mintegy 20 rendőri épületét.

Sikerült az összes rendőri épületek szükségszerű beüvege-
zését megoldanunk. Megindult a ruha és lábbeli ellátás. Eddig 1700 pár
bakancsot, 1200 pullover, 1200 pár meleg harisnyát osztottunk ki, a
köppenvellátás pedig folyik. Ezt követi a zubbony, nadrág és sapkával
való ellátás. A közeljövőben további nagymennyiségű lábbelit és fehér-
neműt fogunk juttatni a beosztottaknak.

Az élelmezés terén óriási áldozatokkal sikerült raktár-
készletet létrehozunk, melyből karácsonyra, ha szerény kiméretben
is, a beosztottakat részesíteni fogjuk. Folyik a tüzelőfa kitermelése
és beszállítása. A hivatalok, órsozók fűtésére máris van némi tüze-
lőnk, rövidesen pedig a beosztottak magánháztartásának is fát fogunk
juttatni. Remény van arra, hogy az élelmiszerellátást sikerül intézmé-
nyesen megjavítani.

Bajtársak! Mindezeket nem azért hozom tudomásotokra, hogy
hiu reményeket ébresszek Bennetek, hanem csupán azért, hogy lássátok:
ügyeteket ismerjük, szívünkön viseljük és nem kimélünk semmi fáradsá-
got, hogy helyzeteteken javítsunk.

Még kell azonban nyíltan mondanom: a legsúlyosabb nehé-
ségek még csak most következnek. Ez a tél eddig nem tapasztalt gaz-
dasági krízist fog hozni, amelynek hatása alól mi sem vonhatjuk ki
magunkat. Senki se álmodjon arról, hogy míg mások szenvednek és nél-
külöznek, vattába csomagolva, terített asztalnál huzza ki a zord idők
elmulását.

Bajtársak! Készüljünk fel becsülettel arra, hogy még na-
gyobb nehézségeken is keresztül küzdjük magunkat. Népünkkel szemben
vállalt kötelességünk

KITARTÁST LEMONDÁST ÉS LANKADATLAN MUNKÁT KÖVETEL.

Aki erre nem képes, az távozzék sorainkból. Aki becsülettel
kitart, az elnyeri a legfőbb jót, amit becsület s ember elérhet: a
közösségért végzett jó munka tudatát és örömét.

Bajtársaim! Mindnyájan ismeritek a természet játékát. A
tél december 21.-ével kezdődik. A tél első napja, egyben az év legrö-
videbb napja is. Bár e naptól kezdve még befelé megyünk a télbe, a nap-
palok már egyre hosszabbodnak és ez bizalommal és reménnyel tölt el
minden élőlényt: a tavasz felé közeledünk. Ugyanígy látni kell min-
den nyitott szemmel járó embernek: bár a legkeményebb nehézségek
még előttünk vannak, az új élet már megkezdődött és feltartóztattha-
tatlanul tovább folyik. A mélyponton túl vagyunk. Bármilyen nehézség,
lemondás, szenvedés vár még ránk, mindenkit nyugodt biztósággal tölt-

het el a tudat:már felfelé megyünk az úton, mely nagy álmunk, a boldog Magyarország megvalósításához vezet.

Hogy ezt elérhessük:

**KITARTÁST LEMONDÁST ÉS LANKADATLAN MUNKÁT
kér Tőletek a magyar nép.**

Budapest, 1945. december 5.-én.

**SÓLYOM s.k.
rendőraltábornagy**

**Ezen felhívásom minden kapitányság, őrszemélyzeti osztály,
ügyosztály és hivatal összegyűjtött beosztottjai előtt a vezető ál-
tal személyesen felolvasandó és iskolázandó !**

1
a